

ΝΕΑ ΕΡΕΥΝΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΔΙΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΤΟΣ ΣΤ΄.

Έν Χανίοις τῆ 6 Ἰανουαρίου 1907 Σάββατον

ΑΡΙΘ. 336

ΚΑΙΤΟΙ ἄργά, θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ δημοσιεύσωμεν κατωτέρω τὴν ἀγορεύσιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Θεοτόκη κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπὶ τοῦ κρητικῶ ζητήματος συζήτησιν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βουλῇ, ὅτε ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ αὐθεντικῷ αὐτοῦ ὄργανῳ ἐκ τῶν ἐστενογραφημένων πρακτικῶν τῆς βουλῆς. Ἡ δημοσιευομένη ἀγορεύσις εἶναι ἀπάντησις τοῦ κ. Θεοτόκη εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως κ. Ράλλη ἐνεκθεισὰς δυσμενεῖς κρίσεις ἐπὶ τῆς κρητικῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλά. Κυβερνήσεως, διαφωτίζει πολλὰ σημεῖα τῶν τελευταίων κρητικῶν περιπετειῶν, τὰ ὅποια μέχρι σήμερον ἐφαίνοντο σκοτεινὰ, ἐν συνδιασμῷ δὲ μετὰ τὰς διακοπὰς τοῦ κ. Ράλλη καταπτρίζει τὴν διόδομον γνώμην τοῦ Πανελληνίου περὶ τῆς νότας τῆς 10 Ἰουλίου, ἣν θεωρεῖ ὀλεθρίαν εἰς τὰ ἔθνη καὶ συμφέροντα καὶ ἀποδίδει τὴν μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς νότας ταύτης ἐπεληθούσαν βελτίωσιν τῶν ὄρων αὐτῆς εἰς τὴν κατ' αὐτῆς γεννηθεῖσαν ἀντίδρασιν τῶσιν ἐν Ἑλλάδι ὅσον καὶ ἐν Κρήτῃ. Ἐκ τῆς ἀγορεύσεως ταύτης ἐξάγεται ὅτι ὁ κ. Θεοτόκης καὶ πρὸ τῆς ἐπίδοσεως τῆς νότας εἶχε σχηματίσει γνώμην περὶ τοῦ δυσκόλου τῆς ἐν Κρήτῃ παραμονῆς τῆς Α. Β. Γ. τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου ἕνεκα τοῦ κατ' αὐτὸν δεξαγομένου λυσσώδους ἀγῶνος ἐν Κρήτῃ κόμματος ὑποδοθημένου ὑπὸ τῶν κατὰ τοῦ Πρίγκηπος δυσμενῶν διαθέσεων τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Προστατῶν Δυνάμεων. Τούτων ἐν ὅκ. Ράλλη φαίνεται φρονῶν, ὅτι δὲν ὑπῆρχε λόγος ἀπομακρύνσεως τοῦ Πρίγκηπος ἐκ Κρήτης, ἐδημιουργήθη δὲ ἡ ἀνάγκη αὐτῆς μόνον ἐκ τῆς πλημμελοῦς πολιτείας τοῦ κ. Θεοτόκη, συμβουλευσάντος τὸν Πρίγκηπα νὰ μὴ ἀποδεχθῆ τὴν νόταν τῆς 10 Ἰουλίου καὶ θέσαντος οὕτω αὐτὸν ἀντιμέτωπον πρὸς τὰς Προστ. Δυνάμεις, ὧν ἐτύχχανεν ἐντολοδόχος ἐν Κρήτῃ. Ὁ κ. Ράλλη φρονεῖ πάντοτε ὅτι ἡ νότα εἶδε νὰ ἀποκρουσθῆ, ἀλλ' ὅτι ἡ ἀπόκρουσις εἶδε νὰ γείνη κατὰ τρόπον μὴ φερόντα τὸν Πρίγκηπα προσωπικῶς εἰς σύγκρουσιν πρὸς τὰς Προστατῆδας Δυνάμεις. Ὅπως δὴποτε ἡ ἐπεληθούσα λύσις τῶν δυσχεριῶν κρίνεται ὑπὸ πάντων ἐπινοητικῆ καὶ θεωρεῖται ὅτι προάγει τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ποδοῦμενον αἶσιον τέμα.

Ἡ συνάδελφος «Ἰδὴ» τοῦ Ἑρακλείου ἀφορμὴν λαμβάνουσα ἐξ ὅσον ἐγράψαμεν περὶ τῆς ἐπικειμένης ὀργανώσεως τῆς Δικαιοσύνης προσπαθεῖ καίτοι ἀναγνωρίζουσα τὸ ὄρθον τῶν παρατηρήσεων μας, νὰ μᾶς καθησυχάσῃ διαβεβαιώσα ὅτι ἡ μελετητικότης καὶ ἡ πείρα τοῦ Ὑπατου Ἀρμοστοῦ θὰ δικαιώσῃ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνην τῆς Συνελεύσεως. Περὶ τούτου δὲν εἰδείκαμεν καμμίαν ποτὲ ἀμφιβολίαν, ἀκριβῶς δὲ καὶ ἡμεῖς εἰς τοῦτο κατελήξαμεν ὅτι ἡ σύνεσις καὶ ἡ πείρα τῆς Α. Β. Γ. θὰ ὑπερπηδήσῃ τὰς δυσχερίας τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἀνετίθη αὐτῷ καὶ θὰ δικαιώσῃ

τὴν πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνην τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ τόπου. Ἄλλ' ὅσα ἐγράψεν τὸ «Συντάγμα», ὄργανον τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐν Χανίοις, ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, καὶ ἐξ ἀφορμῆς τῶν ὑφ' ἡμῶν γραφέντων, ἀποδεικνύουσιν ὅτι εἶχομεν δίκαιον γράψαντες ὅσα ἐγράψαμεν. Ἀπεριφράστως συνηγορεῖ ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ εἰς τὰ δικαστικὰ ἀξιώματα τῶν πρωταθλητῶν τοῦ θερισικοῦ κινήματος ὡς περὶ ἀμοιβῆς ὀφειλομένης εἰς αὐτούς. Δὲν γνωρίζομεν ποῖαι σκέψεις θὰ ἐπικρατήσωσιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἐξακολουθοῦμεν ὅμως νὰ φρονῶμεν καὶ νὰ ὑποστηρίζωμεν μετὰ τῆς ὀρθοσύνης καὶ ἀμερολήπτου κοινωνίας, ὅτι Δικαιοσύνη ἢ λειτουργοὶ θὰ ἴναι, ἀνθρώποι, οἵτινες καθ' ὅλα τὰ ἄλλα ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ἀξιόλογοι, εἰναίμως ἐμπιστοσύνην μέχρι μυελῶ ὀστέων ὑπὸ κομματικῶν παθῶν, δὲν δύναται νὰ ἐμπνέη καμμίαν ἐμπιστοσύνην. Καὶ ὅταν ἐλλείπῃ ἡ πρὸς τὴν Δικαιοσύνην ἐμπιστοσύνη μιᾶς κοινωνίας, ἐλλείπει τὸ ἰσχυρότερον ἔρεισμα τῆς Πολιτείας, ἐπομένως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ κατὰστασις ὀμαλή. Ἀλλὰ τὸ «Συντάγμα» συμβουλεύει καὶ ἐν ἄλλο, ἐπίσης ὀλεθρίαν διὰ τὴν Πολιτείαν, ἀναστολήν, τοῦτέστι τῆς καταδιώξεως τῶν κακοποιῶν στοιχείων καὶ μαλακὴν καὶ ἐπιεικῆ μεταχείρισιν αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἐξουσίας. Δικαστήρια κομματικά, καὶ συνθηκολογήσεις πρὸς τοὺς φυγοδίκους, σημαίνουσιν ἀποσύνθεσιν τῆς Κρητικῆς Πολιτείας, μόνον δὲ οἱ χεῖριστοὶ ἐχθρῶν τῆς Κρήτης θὰ ἴδωσιν αὐτὰ μετ' ἀπειρον εὐχαρίστησιν. Ἐσχάτως βούλγαρος ὑπουργὸς ἐξέφραξεν εὐχαρίστησιν, διότι ἡ Κρήτη διὰ τῆς τελευταίας λύσεως παρεδόθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν διοίκησιν, ἐδικαιολογεῖ δὲ τὴν εὐχαρίστησιν του, διότι ταχέως ἡ Ἑλληνικὴ διοίκησις θὰ ἐναντιῶνται τῆς Εὐρώπης. Ἐὰν ἐπικρατήσωσιν αἱ γνώμαι τοῦ «Συντάγματος» ὁ βούλγαρος ὑπουργὸς θὰ ἀποδείξῃ ὅτι εἶχε δίκαιον, δεδαιώς ὅμως δὲν θὰ ἐπατάσῃ ποτὲ ὅτι θὰ εὕρισκε τόσον πολῖτιμον ἐπίκουρον ἐν τῷ δημοσιογραφικῷ ὄργανῳ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως.

ΕΚ ΤΗΣ ΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΡΗΤ. ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

... Ποῖα ἦτο ἡ θέσις τῆς Κρήτης εἰς τὴν γνωστὴν τοῖς πάσι. Καὶ ἡμεῖς γνωρίζετε ποῖα ἡ θέσις τῆς Κρήτης ἀπὸ διετίας. Ἐίχομεν τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Θερισμοῦ. Μετὰ τὴν ἐπανάστασιν αὐτὴν εἰχομεν κατὰστασιν ἰσχυρῶς ἀνάμικτον ἢ ὅποια προέβλεπον τὴν ἀποστολὴν ἐκμερῶν τῶν Δυνάμεων ἐπιτροπῆς ἵνα μελετήσῃ τὰ πράγματα. Ποῖα τὰ συμπεράσματα, εἰς τὰ ὅποια ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη κατέληξε; Δὲν εἶνε τοῦ παρόντος νὰ ἐξετάσῃ ποῖα τὰ συμπεράσματα ταῦτα. Ἄλλ' οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνῆθῃ ὅτι ἐν Κρήτῃ ὡς ἀποτέλεσμα τῶν τελευταίων γεγονότων, ἐπέβη κατάστασις, τὴν ὅποιαν δύναται ν' ἀναλύσῃ τις ὡς εἶδε, πολέμος ἀγίως διεξαγόμενος κατὰ τοῦ Ὑπατου Ἀρμοστοῦ παρὰ μεγάλου κόμματος, ἐν Κρήτῃ δυσμενεῖς τῶν ἀντι-

προσώπων τῶν δυνάμεων πρὸς τὸν Ὑπατον Ἀρμοστήν. Αὕτη ἀτυχῶς ἦτο ἡ ἐν Κρήτῃ κατάστασις τὴν ὅποιαν γνωρίζετε κάλλιστα ὁ κ. ἐξ Ἀττικῆς βουλευτής. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ εὐρεθῆ λύσις τις, λύσις ἐπιτρέπουσα εἰς τὸν πρίγκηπα, πραγματοποιημένη ἐν μέρει τῆς πολιτικῆς, τὴν ὅποιαν ἐνόμιζεν ὅτι εἶχε καθήκον ν' ἀκολουθήσῃ πολιτικῶς, ἢ ὅποια ἐξ ἀγῶν πάντοτε ἐνεπνεύσθη αἰσθημάτων, πολιτικῆς, τῆς ὅποιας τέμα ἦτο ἡ ἔνωσις τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος, πολιτικῆς ὅμως, ἢ ὅποια δυστυχῶς ἕνεκα λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως τοῦ ἀπέτυχεν, ἔπρεπε, λέγω, νὰ εὐρεθῆ λύσις δι' ἧς ἰκανοποιημένοι ἐν μέρει ὄντες τῶν ἀξιώσεων τῶν Κρητῶν, δυνθῆ ὁ Πρίγκηψ νὰ ἐγκαταλείπῃ μετὰ τιμῆς τὴν Κρήτην, ἐνθ' ἡ περαιτέρω διαμονὴ αὐτοῦ εἶχε καταστῆ οὐ μόνον ἐπιμωχος, ἀλλὰ δύσκολος. Καὶ ἐγὼ δύσκολος ἵνα μὴ εἴπω ἀδύνατος. Διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι ἡδύνατο Ὑπατος Ἀρμοστής πολεμοῦμενος παρὰ μεγάλου κόμματος καὶ μὴ χαιρῶν τὴν εὐμένειαν τῶν ἐκεί ἀντιπροσώπων τῶν Δυνάμεων, ὅτι ἡδύνατο νὰ φέρῃ αἰσιὰ ἀποτελέσματα ἐν τῇ δράσει του. Καὶ τότε τῇ πρωτοβουλίᾳ ἐκείνων, τῶν ὅποιοις ἀνέφερον, τῇ ἐνεργείᾳ αὐτῶν καὶ ὅπως εὐχαρίστησιν τὸν κ. ἐξ Ἀττικῆς βουλευτήν, παροῦσά τιν ἐνεργείαν μου ἐν τῷ αὐτῷ ἐγένετο, καὶ οὐδὲ μνείαν τούτου ποιοῦμαι, ἐπέβησαν βέβαιαι τινές, αἱ ὅποια θὰ ἐπέτρεπον ἄρ' ἐνός μὲν τῶν Κρητῶν οἱ πόθοι νὰ ἰκανοποιηθῶσιν, ἄρ' ἑτέρου δὲ νὰ καταστῆ ἡ ἀναχώρησις τοῦ Πρίγκηπος δυνατὴ, ἀνευ οὐδεμιᾶς τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ θυσίας. Καὶ ποῖαι αἱ βέβαιαι αὗται; Ἀνάθεσις εἰς τὸν Βασιλέα τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν, τοῦ διορίσειν μᾶλλον τὸν Ὑπατον Ἀρμοστήν τῆς Κρήτης, ἀνάθεσις τῆς διευθύνσεως τῆς χωροφυλακῆς εἰς Ἑλληνας ἀξιωματικούς, ὀργανισμὸς τῆς Πολιτοφυλακῆς παρ' Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν. Αὗται εἶναι αἱ κύριαι βέβαιαι, αἱ ὅποια τότε ἐπέτρεπον. Ποῖαι διαπραγματεύσεις διεξήχθησαν, δὲν εἶνε τὸ παρόντος, οὔτε ἐγὼ τὸ δικαίωμα νὰ εἴπω τὰ καθέκαστα τῶν διαπραγματεύσεων τούτων, ἀλλὰ δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις αὗται κατέληξαν εἰς τὸ ἐγγράφον τοῦ Ἰουλίου περὶ τοῦ ὅποιο εἶχα μνείαν ὁ κ. Βουλευτής. Κ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Τῆς 10 Ἰουλίου; Γ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Μέλιστα. Ἐρωτῶ τί ὄφειλε νὰ πράξῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις; Ποῖαι ἦσαν αἱ παραχωρήσεις, αἱ ἀναγνωρίζουσαι ὑπὸ τῶν Δυνάμεων διὰ τοῦ ἐγγράφου τοῦ ἀνακωνοθέντος τῆν 10 εἰς τὸν Ὑπατον Ἀρμοστήν τῆς Κρήτης, τῆν 11 εἰς τὸν Βασιλέα; Οὐδεὶς λόγος ἐγένετο περὶ ὑποδείξεως ἢ ἐκλογῆς ἐκ μέρους τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ὑπατου Ἀρμοστοῦ. Δ. ΡΑΛΛΗΣ. Οὐτε περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Γ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Οὐτε περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, διότι περὶ αὐτῆς δὲν ἐπρόκειτο οὔτε εἰς τὰς πρώτας διαπραγματεύσεις, αἱ ὅποια ὡς εἶπον διεξήχθησαν ὅτι ἐπέβησαν αἱ βέβαιαι τῆς λύσεως τοῦ Κρητικοῦ Ζητήματος. Δὲν ἐννοῶ ἄλλως τὴν σημασίαν τῆς ὑμετέρας δικοπῆς, διότι ἐὰν ἔβλεπον τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ὑπατου Ἀρμοστοῦ τῆς Κρήτης ἀνατιθέμενον εἰς τὸν Βασιλέα, ὁ ὅποιος ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλληνικὸν ὄλον ἔθνος, δὲν ἤθελον θεωρησάμενοι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως,

εἰάν ταύτης δὲν ἐγένετο μνεία ἐν τῇ ἀποφάσει τῶν Δυνάμεων. Δὲν ὑπῆρχεν ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἐκείνῳ ἡ ἀναγνώρισις τοῦ δικαιώματος τοῦ Βασιλέως τοῦ ἐκλέγειν τὸν Ὑπατον Ἀρμοστήν. Ὑπῆρχον τὰ ἄλλα δύο. Ὑπῆρχεν ὁ ὅρος διὰ τοῦ ὅποιο ἐκαλοῦντο Ἑλληνες ἀξιωματικοὶ ἵνα progressively ὡς λέγει τὸ ἄρθρον τῆς νότας, διοικήσῃ τὴν χωροφυλακὴν. Ὑπῆρχεν ὁ ὅρος ὅτι καθόσον θὰ ἦτο δυνατός ὁ ὀργανισμὸς τῆς πολιτοφυλακῆς, ἤθελον κληθῆ. Ἑλληνες ὅπως ὀργανώσωσιν τὴν πολιτοφυλακὴν. Καὶ ἐρωτῶ οἱ δύο οὗτοι ὄροι κτὴ ὑπάρχοντος τοῦ πρώτου δυνάταν νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ὄροι, τῶν ὅποιοις ἡδύνατο νὰ συμβουλεύσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὅπως γίνωσιν ἀκαδεκτοί; Μὴ ὑπάρχοντος τοῦ πρώτου ὄρου οἱ δύο ἕτεροι ὄροι ἀπέβαινον ἀπραγματοποίητοι, καθόσον ἡ πραγματοποίησις αὐτῶν προϋπέθετε τὴν ὑπαρξίν εἰρήνης ἐν Κρήτῃ, προϋπέθετε τὰς ἐν Κρήτῃ, οὐδεμίαν δὲ ἐπιτρέπεται βέβαιος εἶπεσι ὅτι θὰ ὑπῆρχε τάξις καὶ εἰρήνη ὑπὸ τὰς περιστάσεσις ὑφ' ἧς ἡ Κρήτη διετέλει. Τί ὄφειλε νὰ πράξῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις; Ἡδύνατο αὕτη νὰ συμβουλεύσῃ ὑπὸ τοιούτας εὐρισκομένης περιστάσεως τὴν ἀποδοχὴν ἀπραγματοποιήσαν ὄρων; Ἄλλ' ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐπιπτώου ἢ ὄχι τῆς πραγματοποιήσεως αὐτῶν ἡ ἀποδοχὴ αὐτῶν ἐσημαίνει ἰγκατάλειψιν διὰ παντὸς τοῦ πρώτου ὄρου, τοῦ καθ' ἡμᾶς ἔχοντος μεγίστην ἐθνικὴν σημασίαν, διότι γενομένου ἀποδεκτοῦ τοῦ ἐγγράφου τῶν δυνάμεων τοῦ ἀνακωνοθέντος τῆν 11 Ἰουλίου, πᾶσα ἐπὶ τοῦ Κρητικοῦ Ζητήματος διαπραγματεύσις ἤθελεν παύσει, τοῦ ζηνήματος θεωρουμένου ὡς λυθέντος. Μόνον ἡ ἀντίδρασις ἢ γεννηθεῖσα καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Κρήτῃ κατὰ τῆς ἀποδοχῆς τῶν ὄρων τοῦ ἐγγράφου τῆς 11ης Ἰουλίου προεκάλεσε τὰς Δυνάμεις ὅπως ἀσχοληθῶσι καὶ πάλιν ἐπὶ Ζητήματος ὅπερ καίτοι ὑπὸ τὰς σκέψεις αὐτῶν πρὸ πολλοῦ εἶχε τεθῆ παρατῶν λαβόντων τὴν πρωτοβουλίαν ἐν τῷ Ζητήματι, πολλὰς συνήτησε δυσκολίας πρὸς τῆς 11ης Ἰουλίου καὶ πολλὰς ἦτο προωριζόμενον νὰ ἀπαντήσῃ, πρὶν ἢ ἐπ' αὐτὸ ἐπέβη τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ὁμόφωνος ἀπόφασις. Καὶ ἀπέδειξε ὅτι μόνον τὴν πρώτην Αὐγούστου ἀνεκοινώθη εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ὅτι αἱ Δυνάμεις ἀπεφάσαν ἐν ἀναθέσειν εἰς τὸν Βασιλέα τὸ δικαίωμα τοῦ ὑποδεικνύναι καὶ ἐκλέγειν τὸν Ὑπατον Ἀρμοστήν τῆς Κρήτης. Καὶ ὁ κ. ἐξ Ἀττικῆς βουλευτῆς μὴ κατακρίνει διατί; Διότι συνεβούλευσε τὸν Ὑπατον Ἀρμοστήν νὰ μὴ ἀποδεχθῆ τοὺς ὄρους τοῦ ἐγγράφου τῆς 11 Ἰουλίου. Δ. ΡΑΛΛΗΣ. Δὲν ὄσα κατα εἶνω διὰ τοῦτο ἀλλὰ διότι περιέλαβεν ἡ Νότα τῆς 14 Αὐγούστου τὴν περίπτωσιν τῆς προβλεπόμενης παρατήσεως τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου. Ἐξηγήσατε αὐτὸ εἰς τί ὀφείλεται. Γ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Ὄφειλεται εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ πρώτου ὄρου τοῦ τεθέντος κατὰ τὴν προκαταρκτικὴν διαπραγματεύσιν, ἧτις ὡς εἶπον ἀρχόμενος τοῦ λόγου, περιέλαβε τὰς βέβαιαι τῆς λύσεως τοῦ Ζητήματος, ὄρου τὸν ὅποιον ἀποδέχεται ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ τοῦ ὅποιο εἶχε γνώσιν ἡ Α. Γ. ὁ Πρίγκηψ Γεωργίου. Δ. ΡΑΛΛΗΣ. Διατί περὶ προβλεπόμενης παρατήσεως, ἐγένετο λόγος; Εἰς αὐτὸ ἀπαντήσατε.